

İçindekiler

Editörden	2
Birlikte Oyun Oynayalım mı?	3-4
Cuma Kardeşlerle Röportaj	5-6
Geleneksel Mendil Kapma Yarışmaları	7
Devlet Büyüklerine Mektup	8
Polisler Hiç Korkmaz mı?	9-12
Erbane Atölyesi Eğitmeni Melek Boz ile Röportaj	13-14
Büyüyünce Ne Olmak İsterdim?	15-16
"Benim Bir İsmim Var, Adım Suriyeli Değil"	17-19
20 Kasım Çocuk Hakları Günü	21-22
Korkular	23-24
Parlayan Çocuklar'ın Mezunlarından	25-26
Duyurular	27-28
Bilmeceler	29-30

Parlayan Çocuklar

Al Farah ile birlikte

Editör: Ceren Suntekin
Tasarım: Naci Emre Boran
Baskı: İmaj Matbaa & Reklamcılık, Zeytinburnu
Sponsor: Sivil Toplum için Destek Vakfı
Soru görüş ve önerileriniz için
parlayancocuklar@gmail.com adresi ile
iletişime geçebilirsiniz.
İstanbul 2018

"Bu dergi,
Tarlabası Toplum Merkezi ve
Sığınmacılar ve Göçmenler Dayanışma Derneği
İstanbul Al Farah Çocuk ve Aile Destek Merkezi
işbirliği ile
Parlayan Çocuklar Kulübü
tarafından hazırlanmıştır."

Bu doküman Sivil Toplum için Destek Vakfı'nın mali katkısı ile yürütülen projenin ürünüdür. Bu belgenin içeriğinden sadece Tarlabası Toplumunu Destekleme Derneği ve Sığınmacılar ve Göçmenlerle Dayanışma Derneği sorumludur; bu içerik hiçbir şekilde Sivil Toplum için Destek Vakfı'nın görüş veya tutumunu yansıtmaz.

Editörden

Çocuklarla haklar, gündem ve belirlediğimiz temalara dair konuşup değerlendirmeler yaptığımız atölyelerin ardından, çıkarttığımız dergimiz bu sayı özel bir tema ile karşınızda: Birlikte Oynayalım mı? Bu sayı özel çünkü bu sayıyı Sığımacılar ve Göçmenlerle Dayanışma Derneği'ne bağlı Unicef destekli İstanbul'daki Al Farah Aile ve Çocuk Destek Merkezi ile birlikte çıkardık. Hem Türkiyeli hem Suriyeli çocuklar çocukların ihtiyaçlarını bilikte düşündüler, birbirleri ile daha iyi nasıl iletişim kuracaklarına birlikte karar verdiler ve tüm çocuklara çağrılar yaptılar: Haydi gelin tanışalım, birlikte oyun oynayalım!

Ekim ayından itibaren hem Tarlabası Toplum Merkezi'nde hem de Al Farah Aile ve Çocuk Destek Merkezi'nde çocuklarla haftada bir kez toplanarak nasıl bir dergi çıkaracağımızı konuştuk. Bu arada 20 Kasım Çocuk Hakları günü oldu, yetişkinlere çağrılar yaptık; yeni yıla girdik çeşit çeşit kutlamalar yaptık. Dergi çıkarmada deneyimli Tarlabası Toplum Merkezi'nden çocuklar ile dergi çıkarmanın keyfine varan Al Farah'tan çocuklar ile bir arada nasıl daha mutlu oluruz sorusunun cevabını aradık.

Türkiye'nin gündemi nedeniyle çok da uzaklaşamadığımız güvenlik sorunları bize güvenlik deyince ilk akla gelen meslek olan polisler ile buluşmaya götürdü. Meğerse merak ettiğimiz ne çok soru varmış. Polislere sorduğumuz sorular aslında onların görevleri ve bakış açıları ile ilgili ne kadar az şey bildiğimizi de fark ettirdi.

Hem Tarlabası'nda hem de Unkapani'nda çocukların en sevdiği atölyelerden biri olan Erbane Atölyesi için ise gönüllümüz Melek ile röportaj yaptık. Hayallerimizi yazdık, gelecekte olmak istediğimiz meslekleri anlattık.

Yetişkin dünyasında çocuk olmak ne kadar zor! Çocukluk dönemi geçirilmeden büyünmüyor, ama herkes yetişkin olur olmaz çocuk olduğunu unutuyor sanki! 20 Kasım Çocuk Hakları Günü'nde de bütün çocukların yetişkinlere çağrısı ortaktı: eşitlik istiyoruz! Çocuklar da aynı biz büyükler gibi adil bir dünyanın özlemine duyuyorlar. Evde tüm çocuklarına adil davranan ve onları dinleyip saygı gösteren bir anne baba; okulda tüm öğrencilerine aynı davranan ve kararları konusunda onları cesaretlendiren bir öğretmen; hizmetlerin tüm çocuklara eşit erişimini sağlayan bir sistem; farklılıkları ile onları kabul eden bir toplum tüm çocukların özlemi.... Bu sayıda çocukların seslerini duyurmak için destek olan başta Cem Demirayak olmak üzere, İlgin Soycan'a, Semiha İktüeren'e, Orlit Linet Haklı'ya, Ezgi Arslan'a ve TTM ekibine; ama en çok cesaretli çocuklara çok teşekkür ediyor; sözü Parlayan Çocuklar'a bırakıyoruz.

Ceren Suntekin

Birlikte Oyun Oynayalım mı?

Parlayan Çocuklar'dan Şevval ve Esmâ bize mutluluğun reçetesini verdiler. Cevaplara bakılırsa da mutluluk aslında o kadar uzakta değil.

Şevval: "Bizim sınıfta iki tane Suriyeli arkadaşım var, biri yeni geldiği için Türkçe konuşmakta zorlanıyor. Diğeri ile ise çok yakın arkadaşız."

Esmâ: "Benim hiç Suriyeli arkadaşım yok. Okulda çok var. Teneffüste görüyorum, ama hiç konuşmadım."

Suriyeli arkadaşlarımızın ihtiyaçları ne olabilir diye düşündüğümüzde aklımıza şunlar geldi:

- Arkadaş bulmada sorunlar yaşıyor olabilirler.
- Ev bulmakta sorunlar yaşıyor olabilirler.
- Yemek bulmakta sorunlar yaşıyor olabilirler.
- Hastaneye gittiklerinde iyi Türkçe bilmediklerinden kendilerini iyi anlatamıyor olabilirler.

- Türkçe öğrenmeye ve ders desteğine ihtiyaçları olabilir.

- Büyüdüklerinde ne olacakları ile ilgili sıkıntı duyuyor olabilirler.

Peki bu sorunları nasıl çözebiliriz?

Öncelikle onlarla tanışalım, merhaba diyelim. Oynadığımız oyunlara onları katalım, birlikte oyun oynayalım.

Ev bulmakta zorluk yaşıyorlarsa onlara boş olan evleri gösterebiliriz. Eğer ailemiz fazla yemek yaptıysa komşularımızla paylaştığımız gibi onlarla yemeğimizi paylaşabiliriz. Elimizde sandviç varsa, "sen de ister misin" diye onlara sorabiliriz.

Hastanede rahat edebilmeleri için doktorların Kürtçe, Arapça ya da İngilizce öğrenmeleri iyi olur.

Birlikte Oyun Oynayalım mı?

Türkçe öğrenmeleri için yardım edebiliriz. Birlikte kelime oyunları oynayabiliriz. Ayrıca öğretmenlerin Kürtçe, Arapça ya da İngilizce öğremleri iyi olur. Onlar bize Arapça öğretir, biz de onlara Türkçe öğretebiliriz.

Ben iyi hissettiğimde güzel hayaller kuruyorum. Mesela doktorculuk oyuncaklarım vardı, annem de doktor olmanı isterim dedi, çok hoşuma gitti ve gelecekte doktor olmaya karar verdim. Ben rahat hissettiğimde, annem beni öptüğünde

geleceğimle ilgili endişelenmiyorum. Bir çocuğun karnı açsa, evi yoksa güzel hayaller kuramaz. Temel ihtiyaçlarımız karşılandığında daha kolay hayal kurarız. Anne babalar da iyi hissetsinler ki, çocukları rahat büyüsün. O nedenle Suriyeli ailelere kötü davranılmazsa, onlar kendilerini güvende hisseder. Türkiyeli ve Suriyeli komşular birbirleri ile iyi geçinirse, birbirlerine merhaba, nasılsın derlerse çocuklar da kendilerini güvende hisseder.

Cuma Kardeşlerle Röportaj

Cuma kardeşler kimdir: Meryem ve Muhammed Cuma kardeşler, sekiz kardeşli on kişiden oluşan Cuma ailesinin 2. ve 4. çocuklarıdır. Hüviyet Bekir İlkokulu üçüncü sınıf öğrencileri olan Muhammed ve Meryem, Tarlabası Çukur Mahallesi'nde oturuyor. Suriye'nin Kamışlı Şehrinden gelen bu kardeşler resim yapmayı ve okula gitmeyi çok seviyor. Yeni yıl kutlaması her kültürde ortaktır. Bakalım arkadaşlarımız bu geceyi nasıl geçiriyor?

Size bu dünyada çocuklar nasıl mutlu olur?

Arkadaşları ile mutlu olur, çocuklar arkadaşları ile oyun oynarlarsa mutlu olurlar.

Top oynadıkları zaman, sek sek oynadıklarında (koyun-kuzu-kurt oyunu), çocuklar TTM'ye gelip resim yaptıklarında mutlu olurlar. Çocuklar birbirleri ile şakalaştıklarında, öğrencilik oynayıp kardeşlerine harf öğrettiklerinde mutlu olurlar.

Çocuklar ne zaman çok üzülür?

Kimse onunla oynamak istemediğinde, arkadaşları ona küserse, dövüştüklerinde ve birbirlerine vurduklarında, zarar verdiklerinde mutsuz olurlar.

Bir çocuk annesi ve babasından ne ister?

Hediye ister, çanta, defter, kalem, kitap, oyuncak ister. Eğer anne babalar çocuklarına şarkı söylerse, onunla oyun oynarlarsa çocuklar mutlu olurlar. Biz de mesela onlar mutlu olsun diye yaptığımız resimleri babamıza hediye ediyoruz.

Bir çocuk anne babası ne derse, ne yaparsa üzülür?

Dövdüğünde, bağırınca ve çocuğunu dinlemezse üzülür. Eğer anne babalar çocuklarına "evde seni istemiyoruz, dışarı çık" derlerse üzülür. Anne babalar ya da öğretmenler çocukların yapmayı istemedikleri konularda onları zorlarsa

Cuma Kardeşlerle Röportaj

üzülürler. Anne babalar kendi işlerini kendileri yapmalılar, çocuklara yaptırmamalılar. Kardeşlerimize biz bakmak sorunda kalınca üzülüyoruz. Babam bazen küçük kardeşim ağlayınca bana "git şunu dışarı çıkar" diyor.

Evde yılbaşı kutlaması

Meryem: Biz yılbaşını evde kutluyoruz. Pasta yapıyoruz, üstüne mum koyuyoruz ve üflüyoruz. Evin en küçüğü pastayı üfleyince kesiyoruz. Şarkı açıp hep birlikte dans ediyoruz.

Muhammed: Babam bizi videoya çekiyor telefonda. Bütün kızlar oje sürüyor. Kardeşlerle evcilik oynuyoruz. Yeni yılda on iki yaşıma gireceğim.

Meryem: Evi balonlarla süslüyoruz. Bir sürü resim yapıyoruz. Hem fotoğrafları hem resimleri duvara yapııştırıyoruz, hiç boş yer kalmıyor duvarda.

Muhammed: Babam kutu alıyor. Oyuncakla dolduruyor içini. Sonra mahalledeki çocuklara dağıtıyor. Bunu her yılbaşı gecesi yapıyor.

Yeni yıl dileğimiz

Okulda, evde inşallah hep iyi öğretmenler olsun!
Bütün çocuklar mutlu olsun.
Çocuklar şarkı söylesin, birbirleri ile oynasınlar.
Herkes mutlu olsun, birbirine hediye versinler.

Geleneksel Mendil Kapma Yarışmaları

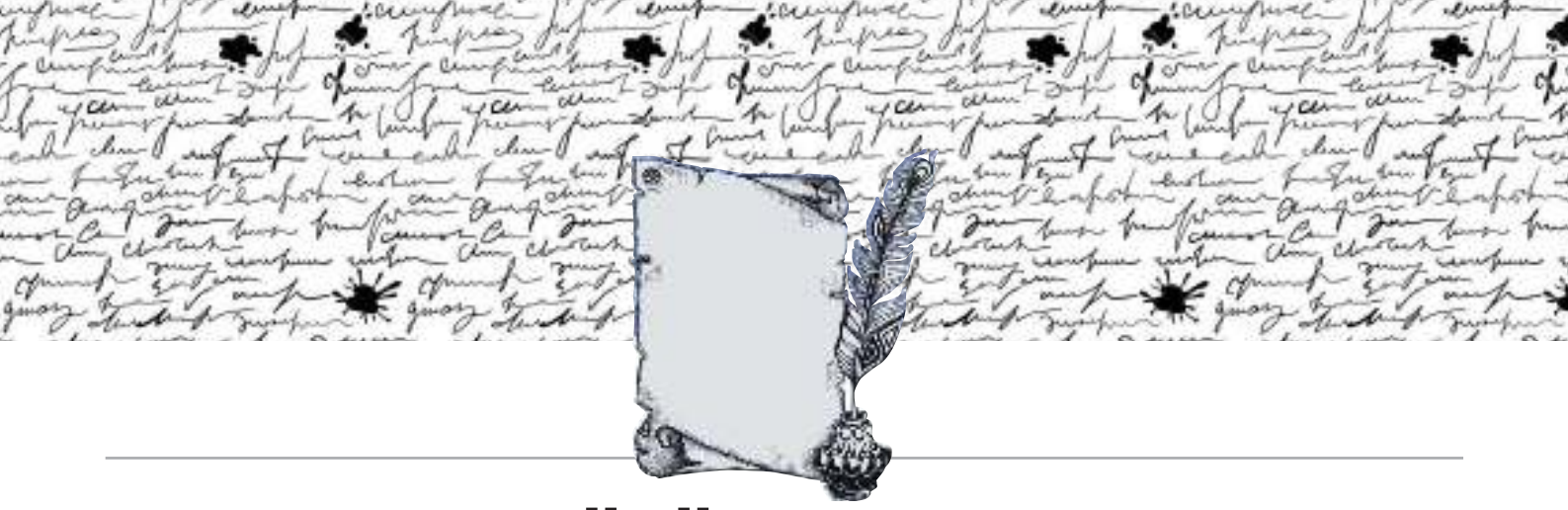
Yazanlar: Melek Oral, Merve Sayhan ve Kiraz (12)

Yarışmaya bir gün kala, erkek arkadaşlarımız biz kazanalım diye okulda beden eğitimi dersinde bizi çalıştırdılar. Bu nedenle mendil kapmaca oyununu biraz daha iyi öğrendik. O yüzden başaracağımıza emindik. Eğer başaramazsak da yine de üzölmeyeceğiz. Çünkü biz eğlenmek istiyoruz, elimizden geleni yapmaya çalışacağız.

Yarışma günü- kurallar

- İlk önce sahanın içinde çember olacağız.
- İki yarışmacı da 20 saniye içinde mendili almak zorundadır.
- Mendili alan kişi çemberin içinden 20 saniye içinde çıkmalı ve hemen geldiği yere geri dönmelidir.
- Mendili alan veya diğer yarışması sahanın dışındaki çizgilerden çıkarsa elenir.
- Düdük çalınca iki yarışmacı koşarken birbirine çarparsa elenirler.

Bugün biz mendil kapmaca oyununa gittik. Mendil kapmaca 3 senedir geleneksel bir oyun. Sadece mendil kapmaca değil, yakan top da geleneksel bir yarışma. Bizim takım da katıldı, ben de aralarındaydım. Erkekler ayrı bir takım, kızlar ayrı bir takımdı. Yarışmalar Orbay Okulu'nun sahasında oluyor. İlk erkekler yarıştı. Hakem Orbay okulunun beden eğitimi öğretmeni idi. Oyunda sadece el değdirip çekmek serbest, itmek yasak... Fakat yarışmada bizim okulun erkekleri ile Orbay Ortaokulu'nun erkekleri yarışırken bizden birini itmişler. Fakat bunu gören hakem hiçbir şey dememiş. Yani taraflı olmuş. Onların beden eğitimi öğretmeni onların takımını tutmuş. Yani hakem haksızlık yaptı bize bence. Tarafsız bir hakem seçmeleri gerekirdi.

Devlet Büyüklerine Mektup

Bütün günlerini okulda geçiren, eve geldiklerinde ise sürekli açık televizyondan gelen haberleri dinlemek zorunda kalan çocukların bu mektupları yazmak istemeleri çok da şaşırtıcı değil. Gündemi Parlayan Çocuklar'dan takip ediniz...

Sevgili Cumhurbaşkanım,

2018'in güzel ve kavgasız; barışla geçmesini isterim. Çünkü barışın ne demek olduğunu biliyorsunuz. Türkiye'de barışın düzenlenmesi size bağlıdır. Çünkü siz ülkemizi yöneten kişisiniz. Ülkemizde şiddet olmasın. Ülkemizde mutlu mesut yaşayalım. Ülkede şiddet olması herkesi etkiliyor. Bunu siz de biliyorsunuz. Ne olur şiddetsiz bir dünya yönetmeye çalışın. Bir de ülkemize yardım düzenleyin. Çünkü ülkemizde çok yoksul var. Bu herkesi üzüyor. Ama yardım düzenlenmesini istiyorum. Konuşmama burada son veriyorum. Lütfen dediklerimizi yapın, ne olur ne olur ne olur...

Sevgili Milli Eğitim Bakanı,

Ben Taksim Ortaokulu'nda okuyorum. Okulumdan şikayetçi değilim ama bizim okulun maddi durumu fazla yok. Örneğin bizim projeksiyonumuz var. Tabi kendimiz alamadık. Müdür yardımcımızın eniştesi bütün sınıfa bağışladı. Onun da fazla durumu yok, zaten biz okul mevcudu olarak azız. Sınıftaki bütün eşyalardan biz sorumluyuz, evet bundan şikayetim yok. Bir şey bozulursa hemen bizden para istiyorlar. Bazılarımızın durumu yok ama mecburlar ve ben okul temsilcisi olarak bundan üzüntü duyuyorum. Ben isterim ki sizler ödeyin. Çünkü gerçekten bazılarımızın durumu yok. Siz şimdi diyorsunuz kinedne müdür ya da müdür yardımcısı ödemiyor. Ama onların da belli bir durumları var. Onlar da fazla harcama yapamıyor. Sizden ricam lütfen bu sorunları siz çözün yani siz bütün masraflarımızı ödeyin.

Polisler Hiç Korkmaz mı?

Ülkemizde sağlık, eğitim ve güvenlik konusu hakkında konuşurken aslında güvenlik deyince akla gelen polislerle ilgili çok fazla şey merak ettiğimizi fark ettik. Biz de tüm merak ettiklerimizle sorular oluşturmaya ve sonra da onlara bu sorularımızı sormaya karar verdik. Cihangir Ağahamamı Sokak'ta bulunan Beyoğlu Çocuk Şube Birimi'nde bizi nezaketle karşılayan ve sorularımızı bıkmadan cevaplayan polislere çok teşekkür ederiz.*

Dergi için polislerle röportaj yapmaya gittik. Aslında böyle yazmayacaktık, ya görüntü, ya ses kaydı ya da videolu çekim yapacaktık. Büyük müdürleri izin vermediğinden biz de not almaya karar verdik. Editörümüz neler öğrendiğimi yazmamızı istedi, bir de sorulara verdikleri cevaplardan notlar aldık. Şimdi size onları yazacağım. Konuya gelelim, dediğim gibi polislerle röportaj yaptık. Çok güzel cevaplar aldık. Bizi çok güzel karşıladılar. Bütün sorularımızı itiraz etmeden cevapladılar. Merak ettiğimiz her şeyi sorabildik. Soruları sorarken güldük eğlendik. Mesela, "polis yakaladığı birine aşık olur mu" sorusunu sorarken çok eğlendik. "İnsanlar neden

polisten korkuyor" sorusunu sorduk; cevap şöyle idi: "Aslında suçlu olanlar polisten korkar, eğer bir suçunuz yoksa polisten korkmanıza da gerek yok". Evet gerçekten de öyle galiba. Aşağıda sorduğumuz sorulara aldığımız notları görebilirsiniz.

Oradan ayrılırken polisler bize çikolata ısmarladı, fotoğraf çektik. Her zaman gelebileceğimizi söylediler.

İyi ki onlarla röportaj yapmışız. Çok teşekkür ederiz.

Polisler Hiç Korkmaz mı?

Operasyona giderken korkuyor musunuz?

Korkmuyoruz aslında, güvenliği sağladığımız için suçlu kesimleri yakalıyoruz.

Büyük bir operasyona giderken heyecanlanıyor musunuz?

Operasyona göre evet. Karşımıza ne çıkacağı belli olmuyor.

Operasyona giderken isteyerek mi gidiyorsunuz, zorla mı?

Bizde zorla bir şey yok. Polislikte öyle bir şey yok emre göre operasyon yapıyoruz.

Bazı operasyonlara geç kalıyor musunuz?

Çok erken gidiyoruz. Saat kaçta başlayacaksa 2 saat erken gidiyoruz

Polisler operasyona gittiklerinde mermileri biter mi?

Bitmiyor ona göre mermi alıyoruz.

Bir operasyonu çok iyi yaptığinizda hemen baş komiser olur musunuz?

Olmuyoruz ama üstlerimizin verdikleri tebriklere göre terfi ediyoruz.

Bir gün içinde çok yoruluyor musunuz?

O gün hareketli işlerimiz varsa çok yoruluyoruz.

Gerçekten 155'e basınca polis geliyor mu?

Gelir. Numara gizlense de belli oluyor.

Bir ceset gördüğünüzde hiç ağladınız mı?

İnsan üzüyor. Ama zamanla alışıyor. Keşke alışmasak...

Polisler silah, şarjör ve mermileri nereden alırlar?

Polis okulunda silahı devlet veriyor. Mermileri büro, emniyet müdürlüğü teslim ediyor.

Silah kullanmayı nereden öğrendiniz?

24, 25 yaşında polis okulunda öğrendim, öncesinde hiç elime almamıştım. Ailesinde polis olanlar bazen daha küçükken öğrenebiliyor.

Neden küçük bir olayı bazen çok abartıyorsunuz? (Hani böyle "yat yat yat diye bağıriyorsunuz ya..")

Polisler hem suçluları psikolojik olarak kontrol altına almak için hem de vatandaşların polisin müdahale ettiğini anlaması için yüksek sesle olaylara müdahale ediyor.

Hiç tatil gününüz var mı?

Elbette tatil günümüz var ama sizinki gibi değil. Yoğun çalışıyoruz. 12 saat çalışıp 24 saat dinleniyoruz.

Her mevsim hep aynı kıyafeti giydiğinizde yazın sıcak basmıyor mu, kışın üşümüyor musunuz?

Resmi kıyafetlerimizde tarihler var. Ona göre

Polisler Hiç Korkmaz mı?

yazlık ve kışlık giyiniyoruz. İlçe müdürü emri ile giyiniyoruz. Botlar görüldüğü gibi zorluk çıkarmıyoruz. Suçlu takibinde zor olmuyor.

Polisler yakaladığı birine aşık olur mu? Olursa ne yapar?

Ben hiç görmedim, ama gönül bu...

Neden kadın polisler daha az?

Bir kadın üç erkek polisin yaptığını yapıyor. Suçlular genelde erkek olduğu için teşkilat erkek tercih ediyor.

İnsanlar neden polisten korkuyor?

Polis insanlara yardım için var. Suçsuz insan polisten korkmaz.

Polisler birbirlerini öldürüyor mu?

Polisler birbirlerini öldürmez. Arkadaşlara da size de kıyamayız. Ama neticede insanız elbette hatalar oluyor.

Niye Tarlabası'ndaki çocukların üstünü arıyorsunuz?

Suç oranı yüksek bir bölge... O yüzden tedbir amaçlı bazen daha sık arama yapıyoruz.

Polisler de hapse girer mi?

Bir suç işlemişse polisler de hapse girer. Biz de normal insanlar gibi yargı önüne çıkarız, ceza alırsak hapse gireriz.

Kadın polis erkek polis birbirine aşık olur mu?

Birbirine aşık olur, sevgili olur, evlenir.

Polisler taraf tutar mı?

Taraf tutmaz, olaylara objektif yaklaşır. İnsanlara eşit yaklaşır

Kadın polis müdür var mı?

Kadın polis müdürleri, amirleri, komiserler var.

Polisler neden bu kadar yakışıklı?

Güzellik görecelidir. Polis okulunda spor mülakatı da oluyor. Boylu postlu insanlar tercih ediliyor. O nedenle.

Bir çocuğun suçlu olduğuna nasıl karar veriyorsunuz?

Biz karar vermeyiz. Yargı karar verir. 12 yaşından küçük çocuklar ceza almıyor.

Kimsesiz çocukları bulduğunuzda ne yapıyorsunuz?

Sağlık taraması için hastaneye gidiyoruz. 18 yaşın altındakilere devlet bakıyor. Onları sosyal hizmetlere bağlı yuvalara, kreşlere götürüyoruz.

Polisler kavga eder mi?

Biz kavga etmeyiz. Zor kullanma nedeni varsa o zaman müdahale ederiz.

Polisler Hiç Korkmaz mı?

Polisler suçlu yakaladıktan sonra şiddet uygular mı?

Polis hiç bir zaman şiddet yanlısı değildir. Dizilerde gördüğünüz gibi olmuyor, sonuçta biz de polis doğmadık.

Polisler yaptıkları işlerden gurur duyar mı?

Elbette duyarız. İnsanların acısını dindirdiğimiz için gurur duyuyoruz. Dışarıda kalan insanlara yardım ediyoruz.

Uyuşturucu kullanan çocukları görünce ne hissediyorsunuz?

Mahkemeye çıkarıyoruz, ailelerine teslim ediyoruz. Elbette üzülüyoruz. Bu çocukların okuması lazım, spor yapması lazım, arkadaşları ile oynaması lazım.

Polisler nike, adidas giyen gençleri neden durdurup kimlik kontrolü yapıyor?

Bu tip giyinenlere “bilinen” ya da “şüpheli” şahıs diyoruz. Hırsızlar rahat hareket edebilmek, rahat koşabilmek için böyle giyinirler. Biz de şüpheli bir şey görmüşsek, bu tip giyinenlere kontrol yapıyoruz.

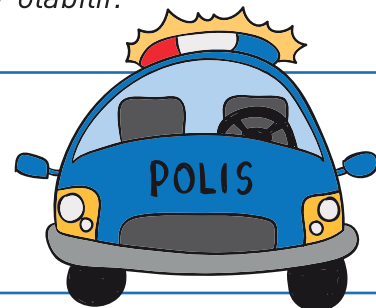
Silahınız çalınırsa ne yapıyorsunuz?

Biz de her vatandaş gibi dilekçe verip şikayetçi oluyoruz. Ayrıca polis olduğumuz için ifade veriyoruz.

Bazı Önyargılar

Polis abilerin yanına gittiğimizde merak ettiğimiz her şeyi sorduk. Cevapları duyunca aslında bilmediğimiz çok şey olduğunu anladık. Polislerin de aslında bizim gibi insanlar olduklarını, hata yapabildiklerini, yasalar karşısında bizim gibi açıklama yapmaları gerektiğini, aslında sürekli silah kullanmadıklarını ve polislerin davranışları ile ilgili genellemeler yapmanın önyargılı bir davranış olduğunu anladık. Bizi cevaplayan polis abi şöyle söyledi:

“Ben nasıl senin okuduğun sınıfın tamamı için, mesela, 5A sınıfında okuyan herkes yaramazdır, diyemezsem; polislerin davranışları için de olumsuz genellemeler yapmak önyargılı olabilir. Bazen her şey dışardan gözüktüğü gibi değildir. Nasıl ki çay kaşığı su dolu bardağa konduğunda kırık gözüktüyor, aynı onun gibi polisler de suç örgütlerine yönelik daha büyük bir operasyonun içinde olabiliyorlar. Biz fedai değiliz arkadaşlar, birini dövüp para almayız. O operasyon gereği ziyaret gerekiyorsa o polis arkadaşımız o görevi yapıyor olabilir.”

Erbane Atölyesi Eğitmeni Melek Boz ile Röportaj

Röportaj: Galya Şehit (11)

Erbane Atölyesi yapmak için geçtiğimiz sene Tarlabası Toplum Merkezi'nde gönüllü olan Melek Boz, Sığınmacılar ve Göçmenler Dayanışma Derneği ile tanışarak çalışmalarını oradaki çocuklarla da paylaşmaya başladı. Şimdi Melek sayesinde hem Tarlabası'ndan hem de Unkapanı'nda n Erbane sesleri duyuluyor.

Merhaba, bize kendinizi tanıtır mısınız?

Adım Melek Boz. Diyarbakırlıyım. 26 yaşındayım. 15 yıldır İstanbul'da yaşıyorum. Bir doktorun yanında sekreterlik yapıyorum.

Küçüklüğünüzde hangi okula gittiniz ve en sevdiğiniz ders neydi?

Diyarbakır'da bir köy okuluna gittim; en sevdiğim ders müzikti.

Kaç kardeşiniz var?

Biz 13 kardeşiz.

Müziđi nasıl öğrendin?

Özel bir kurumda öğrendim.

Şarkı söylemeyi sever misin?

Severim.

Gitar çalmayı biliyor musunuz?

Hayır, bilmiyorum.

En sevdiğiniz oyuncak ve şarkı hangisi?

En sevdiğim oyuncağım bebeğim, en sevdiğim şarkı da "arkadaşım eşek".

Erbane Atölyesi Eğitmeni Melek Boz ile Röportaj

Erbane öğrenmeye nasıl başladınız?

Erbane, yuvarak ve üzerinde derisi, içinde halkaları olan bir müzik aleti. İran'da ortaya çıkmış. Önce alıp evde kendim çalmaya başladım. Sonra kursa gittim. Bütün Kürtçe şarkılara erbane olduğu için küçüklükten itibaren dikkatimi çekti. 20'li yaşlarımda çalmaya başladım.

Erbane çalmak isteyenler bu müzik aletini nereden satın alabilirler?

Ben Üsküdar'daki bir enstrüman mağazasından alıyorum, onlar da oradan alabilir.

Bu enstrümanı çalmak isteyenlere ne önerirsiniz?

Düzenli çalışsınlar ve bol bol müzik dinlesinler...

Büyüyünce Ne Olmak İsterdim?

Küçükken ne olmak istediğinizi hatırlıyor musunuz? Bir astronot, doktor, dondurmacı, çiftçi, veteriner ya da belki kuş gözlemcisi...

Küçükken müzikçi olmak isterdim. Çocukları Müzik söyleyerek mutlu ederdim. Okul müdürü olmak isterdim, çay kahve içerdim. Çocuklara dikkat ederdim. Ya da bakkalci olurum, çocuklara çikolata satardım, süt satardım, çitos satardım, çocukları mutlu ederdim.

Abdullah Almatar (11)

Ben prenses olmak istiyorum. Ülkede yaşamak ve güzel bir prenses olmak istiyorum. Ayrıca şarkıcı, sporcu, eczacı, mühendis, öğretmen, doktor, ressam olmak istiyorum.

Şehit Elhacrahmun (12)

Ben küçüklüğümde beri şarkıcı bir prenses olmak istedim. Etek giyiyorum hayalimde ve dönüşüyorum prensese. Büyüdüğümde tek başına bir odamın olmasını istiyorum. Güvenli bir yerdeyim, ne yemek istersem var. Bir masa başında anneler, babalar, kardeşler benim yanımdalar, onlara güzel elbiseler içinde şarkı söylüyorum.

Galya Şehit (11)

Şarkıcı olmak istiyorum. Pop şarkıları söylemek istiyorum. Tabi sahneye çıkınca heyecanlanacağım. Ama insanlar beni sahnede görünce çok alkışlayacaklar.

Nada Abdül (11)

Büyüünce Ne Olmak İsterdim?

Ben Eda, büyüünce çocuk doktoru olmak istiyorum. Hayalimdeki lise ise Beşiktaş Lisesi. Hayalimdeki üniversite Oxford Üniversitesi ve ben tıp okuyacağım. Şunu söylemek isterim ki, hiç kimse başkasına "sen şunu olmamazsın, sen bunu olamazsın" diyemez ve demeye hakkı yoktur. Çünkü hiç kimse öyle kelimeleri kaldıramaz ve hayaline ulaşamaz. Herkesin yapması gereken tek şey kimseyi dinlemeden hayalinin peşinden gitmektir.

Ben okulda sağlık koluyum ve hayalim için çalışmaya başladım bile. Ben okulda olan tüm şeylerde varım. Çünkü güzel şeylerde bulunmak hoşuma gidiyor. Bana okulda arkadaşlarım "geleceğin doktoru" diyorlar.

HAYALLER SANA BAĞLI. ÇALIŞ VE KAZAN!

Eda Korkmaz (12)

Büyüünce evim olsun istiyorum ve ormanım olsun istiyorum. Bir de motosiklet fuarım olsun istiyorum. 20 Yaşındaki erkek çocuklar gelecekler, onlara günlük kiralık motosiklet vereceğim. Fuarımda 100 motosiklet olacak. Fuarıma uğrayan tüm insanlar motosiklet kiralamadan çıkmayacaklar çünkü bendeki tüm motosikletler yeni ve hızlı olacak.

Evim adeta bir saray gibi olacak. Odamda balık havuzum, rahat yatağım ve kocaman dolabım olacak.

Ormanıma ağaç ekeceğim. Her gün sulayacağım, büyüyene kadar izleyeceğim. Ormanımı süsleyeceğim, komşularımın girmesine izin vereceğim. Ve onlar girince hayran kalacaklar, beraber parti yapacağız.

İbrahim Naasan (12)

“Benim Bir İsmim Var, Adım Suriyeli Değil”

Parlayan Çocuklar, 20 Kasım Çocuk Hakları günü için çocuklarla çocukların durumunu konuştu.

Bir Çocuk Neden Üzülür?

- Sahnede rap söyleyemediği için.
- Sahnede dans edemediği için.
- Arkadaşlarını özlediği için.
- Suriye'ye gitmek isteyip gidemediği için.
- Savaşlar yüzünden.
- Savaşlarda bebekler öldüğü için.
- Arkadaşları onunla oynamadığı için.
- Diğer arkadaşlarının başına yaralanma, kaçırılma gibi kötü şeyler gelince.
- Bir çocuk artık Suriye'de yaşayamadığı için üzülür.

Peki sizce bir çocuğun ihtiyaçları nelerdir, bir çocuğu ne mutlu eder?

- Bir çocuk okumalı, iyi bir yerde barınmalı ve yaşam hakkı elinden alınmamalı.
- Bir çocuk geniş alanlarda oynayabilmeli.
- Bir çocuk ormanda oynayabilmeli.
- Bir çocuk koşup zıplamalı.
- Bir çocuk yüzmeli, spor yapabilmeli.
- Bir çocuk annesine, babasına ve kardeşlerine ihtiyaç duyar.
- Bir çocuk vatanına ihtiyaç duyar.
- Bir çocuk oyuncağa ihtiyaç duyar. Benim kardeşimin bir oyuncak kamyonu vardı, kırıldı. O zamandan beri annem yenisini alamadı. Kardeşimin oyuncağına ihtiyacı var.
- Bir çocuğun temiz sokaklara ihtiyacı var.

“Benim Bir İsmim Var, Adım Suriyeli Değil”

Artık değişmesini istediğim şeyler var:

- 1- Bana “Suriyeli Suriyeli...” demeyin, benim bir ismim var.
- 2- Öğretmenlerin kız-oğlan, fakir-zengin, Suriyeli-Türkiyeli farketmeden her öğrenciye eşit davranmasını istiyorum.
- 3- Sır verdiğim arkadaşlarım sırrımı tutmayıp başkalarına söylüyor. Arkadaşıma güvenmek istiyorum, sırrımı söylemesin.
- 4- Eşyalarımın izinsiz alınmasından rahatsız oluyorum.
- 5- Bazı arkadaşlar bana kötü davranıyor. “Bana vurma” demek istiyorum, “bana iyi davran” demek istiyorum, söyleyemiyorum. Ben de gidip öğretmene anlatıyorum.

“Benim Bir İsmim Var, Adım Suriyeli Değil”

Çocukların haklarını koruyan süper güçleri olan bir hayvan olsa....

- Uğur böceği olurdu. Sihirli kanatları ile o yetişkin için “inşallah çocuğa kötü davranmasın” diye büyü yapardı.
- Aslan olurdu. Çocuklar ve aslan arasında özel bir dil olurdu. Aslan en güçlü hayvan olduğu için kötülük yapan kişiyi kolayca yakayabilirdi.
- Köpek olurdu. Köpeklerin sezgileri kuvvetlidir. Çocuklara saldıracak olan insanı önceden anlar ve engeller.
- Ahtapot olurdu. Ahtapot büyük bir deniz hayvanı ve 8 kolu var. Böylece çok saldırı olduğunda çocuğu 8 kolu ile koruyabilir, daha çok çocuğu koruyabilir.
- Hayvan değil ama bir robot olsa, çocuklara zarar verenleri yakalasa ve onları bir yerde kapalı tutsa... Çocukların haklarını anlayana kadar ona anlatırız. Bir daha yapmayacağına söz verene kadar onu ağla kaplarız.

Al Farah'ta 8-12 yaş arası Parlayan Çocuklar'la 20 Kasım Çocuk Hakları günü için yaptığımız değerlendirmeyi okudunuz. Çocuklar her çocuk gibi adil olmayan iletişimden, akran zorbalığından ve savaşlardan zarar görüyor. Tüm bunlara karşı çocukları korumak ise yetişkinlerin görevi. Aslan gibi yırtıcı, köpek gibi sezgileri kuvvetli ya da ahtapot gibi 8 kollu değiliz belki ama çocukları bir birey olarak kabul edip ihtiyaçlarını anlamak, kararlarına saygı göstermek için, kendilerini özgürce ifade edebilecekleri güvenli ortamlar yaratmak ve her çocuğun eşit haklara sahip olduğunu bilmek için şimdi olduğumuzdan daha başka bir şeye gerek yok.

Yaşasın Çocukların Hakları!

Ceren Suntekin

Sosyal Hizmet Uzmanı

Parlayan Çocuklar Dergi Editörü

Aidat için para istemeyin.
Büyük sınıflar küçük sınıflara şiddet uygulamasin.
Sınıflarda daha az öğrenci olsun.

Namaz kılarken içimizden gülümsemek geliyorsa gülümseyebilelim.

ADİL OKULLAR

MUTLU ÇOCUKLAR

20 Kasım Çocuk Hakları Günü Kutlu olsun!

Tehdit ve korkutma istemiyoruz.
Hem eğlenmeye hem öğrenmeye ihtiyacımız var.
Okul saatleri değişsin.
Büyük bahçeli ve temiz bir okul binasına ihtiyacımız var

Öğretmenler kantinle ilgili bize yardımcı olsun.
Öğretmenler oğlan ve kızlara eşit davransın.

ÇOCUĞUM
HAKLARIM VAR!

20 Kasım Çocuk Hakları Günü

Fayanskent'in "bıktık artık çocukları" bu yıl Çocuk Hakları Günü'nde "Artık susmayacağız, müdüre söyleyeceklerimiz var" diyerek eğitimde yaşadıkları sorunlara dikkat çekmek istediler. Kendilerini etkileyen başlıca olayları tartışan çocuklar, daha önceki senelere göre bu sene okul ve çevresinde şiddet olaylarının arttığını dile getirdiler.

Çocuklar isteklerini şöyle sıraladılar:

- Siyasetçilerin konuşmaları şiddet çıkartıyor, şiddet istemiyoruz, çocuklar ölüyor.
- Yetişkinler çocukların sorunlarını bilmiyor.
- Şehirde boş yere silah sıkıyorlar. Sürekli patlama ve silah sesi duyuyoruz, korkuyoruz.
- Yetişkinler çocukları dilendiriyorlar, arkadaşlarımız için üzülüyoruz.
- Okullarda çok eşitsizlik, az eğlence var.

Eğitim ve eşit okullar için önerilerimiz şunlar:

- Okullardaki eksik materyallerin tamamlanmasını istiyoruz.
- Öğretmenler bir değişiklik söz konusu olunca birkaçımızın değil, hepimizin fikrini alsın.
- Sınıf başkanı dışında başkaları da görev alsın.
- Kimin geziye gideceğine sınıf başkanı değil, hepimiz karar verelim.
- Tüm sınıfların imkanları eşitlensin.
- Tüm sınıflar geziye gidebilsin.

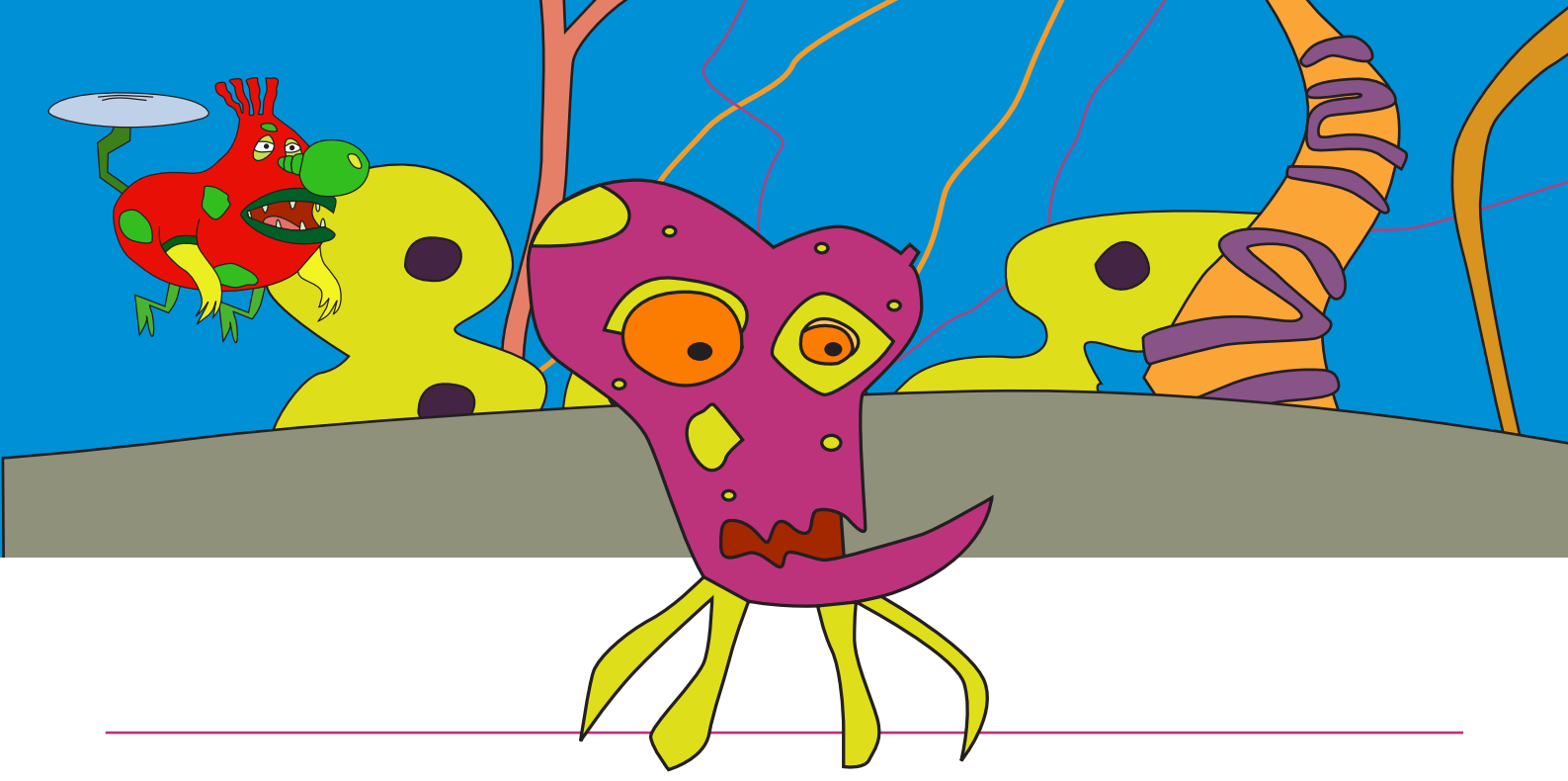
HER
ÇOCUK
ÖZGÜRDÜR!

20 Kasım Çocuk Hakları Günü

- Sınıflarda daha az öğrenci olsun.
- Okul saatleri değişsin. Çok erken okula başlıyoruz, çok geç çıkıyoruz.
- Aidat için para istemeyin. Müdür okulda bir eksik olduğunda ya da geziye gitmek istediğimizde aidatların verilmemesini bahane ediyor. Okulun parası olmadığını biliyoruz ama bazı arkadaşlarımızın da parası yok.
- Büyük sınıflar küçük sınıflara şiddet uygulamasın.
- Küçük sınıflara söz hakkı verilsin.
- İbadet özgürlüğümüzü istediğimiz gibi kullanabilelim. Namaz kılarken içimizden gülümsemek geliyorsa gülümseyebilelim.
- Kantinde küçükler hep eziliyor, hiç sıra olunmuyor. Öğretmenler kantinle ilgili bize yardımcı olsun.
- Daha büyük bahçeli ve temiz bir okul binasına ihtiyacımız var.
- Okulda tartışma olduğunda hep oğlanlara vuruyorlar, kız öğrencilere kız oldukları için dayak atılmıyor. Haksızlık oluyor.
- Tehdit ve korkutma istemiyoruz.

Korkular

Biz çocukların bazen aklından çıkaramadığı, bizi kaygılandıran, korkutan şeyler oluyor. Bizim aklımıza gelenler bunlar oldu. Birlikte konuştuk ve bizi rahatsız eden bu düşünceler aklımıza gelince onlarla nasıl savaştığımızı konuştuk. Peki siz kendi korkularınızla nasıl baş ediyorsunuz?

Korkularımız

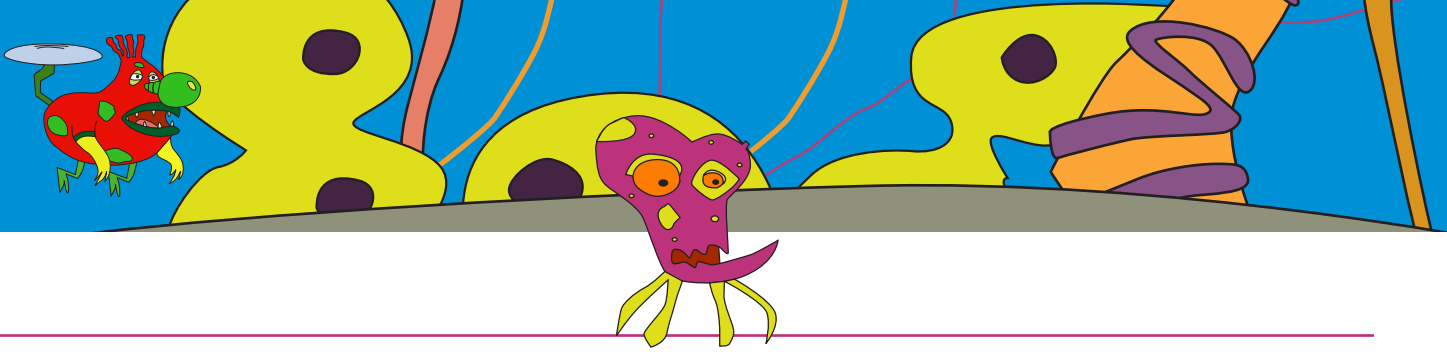
Köpekten, rüyalardan, tek başına olmaktan, yolda yalnız yürümekten, ormanlardan, okuldan, öğretmenlerden, disipline gitmekten, gerçekte olmayan şeylerden, sınavdan, yüksekten, derin sudan, babamdan, dedemden, Allah'tan, havai fişekten, uçaktan, kötü şeyler hayal edip onlardan...

Korkularımızla Nasıl Mücadele Edebiliriz?

- Derin derin nefes alabilirsiniz.
- Dua edebilirsiniz.
- Şarkı söyleyebilirsiniz.
- Uğur böceği gibi özgür hissedebilirsiniz.
- Sudan korkuyorsanız karayı tercih edebilirsiniz.
- Ormandan korkuyorsanız ağaçlara saklanabilirsiniz.
- Köpekten korkunca hareket etmeden sakince durabilir; hatta köpeği sevmeyi deneyebilirsiniz.

Eminiz bunlar sizin de işinize yarayacaktır.

Korkular

Uzman Görüşü: Korku nedir?

Sözlüğe göre gerçek bir tehlikenin ya da bir tehlike olasılığının, düşüncesinin uyandırdığı kaygı duygusuna korku diyoruz. Bu hepimizin yaşayabileceği bir duygudur. Korku bazen gerçekte olan bir şeyden bazen de gerçekte olmayan şeylerden olabilir.

Korku duyduğumuzda bedenimizde değişiklikler olur. Kalp atışlarımız artar, daha hızlı nefes alıp veririz, terleyebiliriz. Korku duygusu ile bazen yoğun bir mücadele etmek isteği hissederiz, bazen kaçmak isteriz, bazen de donakalırız. Korku duygusu tehlikelerden kendimizi koruyabilmek için önemlidir. Meselea kazalardan korku duyarak, önlem alarak kazaların olmasını engelleyebiliriz.

Parlayan Çocuklar'ın Mezunlarından

Kimbilir kaç mezun verdi 10 yaşına basmak üzere olan bu dergi. Mert ve Derya onlardan sadece ikisi... Hem Tarlabası deneyimlerini hem de Parlayan Çocukları bir de onlardan dinleyelim...

Ben eski Parlayan Çocuklar kulübü üyesi Mert. Dergimizin 10. Yılına kutluyorum. Bu yıl 10 yıldır, Tarlabası çocukları, Ceren Ablamız (Ceren Suntekin) ve tüm TTM gönüllüleri sayesinde maddi manevi zorluklara karşı toplumda çocukların sesini duyurmaya çalışıyor. Çocuklarını bilinçlendirip haklarını bilmelerini sağlıyor. Çocukların sesini Tarlabası'na duyuruyor. Ben TTM'ye kayıt olduğum zamanki heyecanımı ve TTM tiyatro atölyesi olarak sahneye çıktığımız zamanki heyecanımı asla unutmam. O zamanlar tiyatro, İngilizce, sanat atölyelerine katılıyordum. Sonra Ceren Ablama Parlayan Çocuklar'a katılmak isteyip istemediğimi sordu. Kabul ettim. 10 yaşındaydım ve dergide yazım vardı. Büyük bir başarı ve mutluluktan benim gibi bir çocuk

için. Her başarı beni daha iyisi için köleleştirdi. Adeta sürekli aktif olmaya çalıştım. Yaklaşık 2,5- 3 yıl kadar Parlayan Çocuklar üyesiydim. Şu an 17 yaşındayım, her insanın anlık bir hedefi olur kısa zamanda gerçekleştirebileceği... Bir çoğunu yaptım fakat dergide yazımın çıkması kadar müthiş bir şey yoktu ta ki Parlayan Çocuklar'ın halen var olduğunu ve onların arasında bir buçuk saat geçirinceye kadar... Hepsi çok zeki, pırlıl pırlıl insanlar ve TTM'nin 10. Yılında derginin çıkmasında emeği olan insanlar... Ben de daha çocuğum ve hiç 18 olmak istemiyorum. Parlayan çocukların parıltısı büyüyor ve bir gün parıldamak yerine parlayan çocuklar toplumunda kocaman bir yıldız olarak kendini belli edecek. Yazımı şu sözle bitirmek istiyorum: Çocuklar dünya nüfusunun %30'u olabilir, fakat geleceğin %100'dür. Ceren Ablamıza ve tüm TTM gönüllülerine teşekkür eder, bütün Parlayan Çocuklar Kulübü'ndeki kardeşlerimi öpüyorum. Umarım şimdiki parlayan çocuklardan birisi Parlayan Çocuklar'ın 20. Yılı için benim gibi bir yazı yazar. Saygılarımla...

Mert Aydoğan (17)

Parlayan Çocuklar'ın Mezunlarından

Doğduğum ve küçüklüğümün geçtiği yer Tarla başı... Yıkık dökük o evleri, sokaklarda buram buram yemek kokuları, komşuların birbirleri ile sohbeti ve en önemlisi de çocukların eğlenmesi; sek sek oynaması, yakalamaç oynaması ve ip atlaması... Kiminin bisikleti vardı, kiminin de sadece topu ve ipi... Ama bir bütünlük vardı. Bizler için tebessüm etmek ve bir arada olmak önemliydi.

Tarla başı Nasıl bir yer mi? Öğle bir yer ki bazen adlandıramıyorum, izleyip duraksıyorum. Çünkü her sokağında farklı bir atmosfer vardı. Aileler, komşulardan, komşulardan, sokaktaki bakkallardan bile her şeyden farklı ve güzeldi. Küçüklüğümden bu yana sadece izledim, öğrendim ve anladım ki çok farklı bir dünya da oyun oynuyor ve yaşıyormuşum. Hayal dünyası mı diyorsunuz? Öyle değil. Her çocuğun içinde yaşadığı anlamlı, anlamsız şeyler vardır. Mesela benim içimde kendime dönük, kendi hayal dünyasında yaşayan bir Derya vardı. Her vakit izlemeyi tercih edip ağlayan bir Derya... Bu kız neden orayı seviyor diyorsunuz? Bana göre o kadar güzel bir yerde büyümüş ki sevmemek elde değil. Büyüdüğü o sokakta çocukluk denilen kavramın hiç değişmediğini gördüğü için seviyordu. Kendi yaşantısına ait izleri başka gözlerde gördüğü için orayı sevmekten vazgeçmiyordu.

Anne ve Babalar çocuklarınız çok Kıymetli! Dünyamızı güzelleştiren çiçeklerdir. Çocuk bazen içimizi ısıtan güneştir. Yüzdeki tebessümdür çocuk. Heyecanla beklenen

ve değeri asla bitmeyen bir hediyedir. O yüzden anne ve babalar diyorum ki çiçeğimiz solmasın, güneşimiz batmasın, tebessümümüz hiç bitmesin ve hediyemiz asla kaybolmasın. Her çocuk özeldir. Ve gelelim çocukluğumun iç dünyasını güzelleştiren aileme... Orası neresi ki? Tarla başı Toplum Merkezi...

En güzel anılarımı biriktirdiğim hala da biriktirmeye devam ettiğim yeri anılarım gibi ışıltılı olan parlak çocuklarda olmak çok mutlu ediciydi. İsmi bile yetiyordu bu aydınlık toplum merkezinin en çok da anne babaların yararına olduğunu belirtmek isterim. Parlayan Çocuklar'da kendine güvenen, her zaman gülümseyen mutlu bir aile olalım. Cümlelerimi Tarla başı Toplum Merkezi'ne teşekkür ederel sonlandırmak istiyorum. Sizinle olmaktan gurur duyuyorum.

İyi ki varsınız. İyi ki parlayan Çocuklar var!

Derya Kan (18)

Duyurular

Parlayan Çocuklar Bienal'e hazırlanıyor!

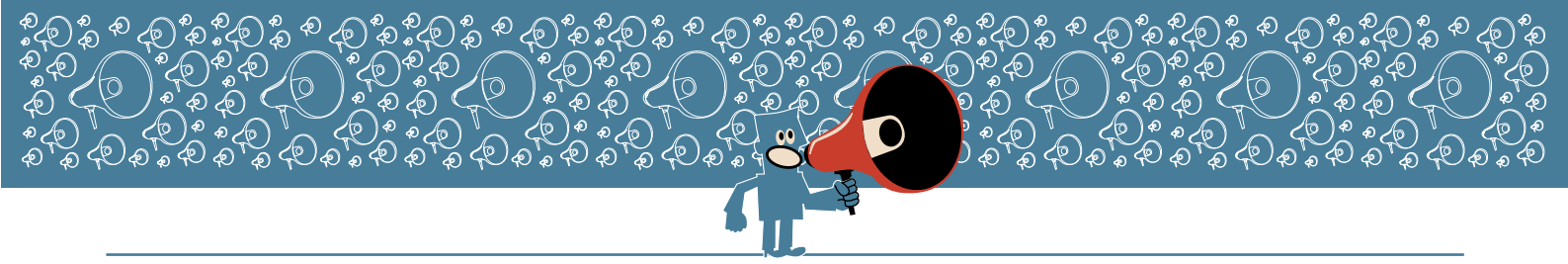
Yaşasın Tarlabası Toplum Merkezi gönüllüleri!

TTM'de Sirk Atölyesi başladı! Eğlenmeye hazır mıyız?

Çok Güzel Atölye, çok güzel devam ediyor.

Duyurular

Parlayan Çocuklar 10 yaşında! Okumayı, araştırmayı, sorgulamayı seviyorsan sen de katıl, birlikte dergi çıkaralım!

Erbane ve Beden Perküsyonu, yeni tarz bir ritim atölyesi. Duyduklarını ritimle anlatmak istersen hemen kaydol eğlenceye doy!

Gönüllüler ve Genç TTM üyeleri ile İngilizce Atölyeleri için kayıt olmayı unutmayın!

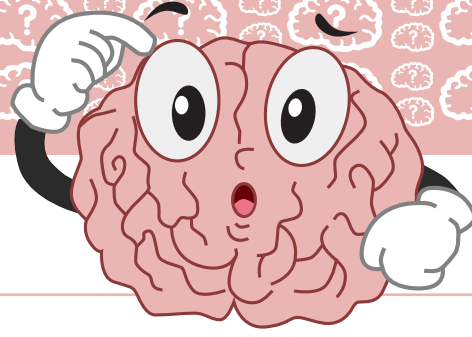
Dergimizi nasıl hazırladığımızı merak edenlere...

Ablalar geçidi. Soldan sağa, Ebru, Emine ve Ceren Abla...

Ödevlere inat, yaşasın sanat!

Bilmeceler

***Ateş olmayan yerde ne olmaz?**
İtfaiye.

***Hangi yolda trafik kazası olmaz?**
Samanyolu'nda.

***Yankesiciler neden modayı takip ederler?**
Ceplerin yerini öğrenmek için!

***Hiç kar yağmayan hava hangisidir?**
Oyun havası.

***Çalındığı halde görülmeyen şey nedir?**
Islık.

***Horoz nerede öter?**
Kendi çöplüğünde.

***Hangi top zıplamaz?**
Kar topu.

***Hangi karnede sıfır olmaz?**
Sağlık karnesinde.

***Hangi bağda üzüm yetişmez?**
Ayakkabı bağında.

***En güzel kokan fil hangisidir?**
Karanfil.

***Eve gelen hırsız neyi çalmaz?**
Zili.

***İlk Türk bayrağını kim dikmiştir?**
Terzi.

***Gözlemeyi en çok kim sever?**
Nöbetçi.

***Hangi kazanın kaykamakamı yoktur?**
Trafik kazasının.

***Arı ile eşek arasında ne fark vardır?**
Arının eşiği vardır ama eşiğin arısı yoktur.

***Beş yıllık okulu otuz yılda bitirene ne denir?**
Öğretmen.

***Hangi macunla diş fırçalanmaz?**
Lahmacunla.

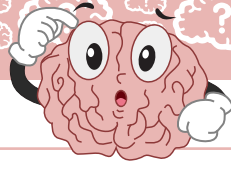
***Kim evini kiraya vermez?**
Kaplumbağa.

***Dokunmadan tutulan şey nedir?**
Oruç.

***Denizler niçin tuzludur?**
Balıklar kokmasın diye.

***Hangi istasyonda tren durmaz?**
Benzin istasyonunda.

***Hangi barajda su olmaz?**
Futbolcuların kurduğu barajda.

Bilmeceler

***Hangi ağrı en güzel ağrıdır?**
İlk göz ağrısı.

***Hangi köye kimse gitmek istemez?**
Tahtalı köye.

***Elbiselerden başka ne ütülenir?**
Kafa ütülenir.

***Hangi kale tarihi değildir?**
Futbol kalesi.

***Kızdığını en çok kim belli eder?**
Ütü.

***Meyvelerin şefi hangisidir?**
Şeftali.

***En neşeli çiçek hangisidir?**
Gül.

***Hangi lastik otomobile takılmaz?**
Bel lastiği.

***Sürekli döküldüğü halde tükenmeyen şey nedir?**
Dil.

***Hangi yazı silinmez?**
Alın yazısı.

***İpsiz ve mandalsız ne asılır?**
Surat asılır.

"Bu dergi,
Tarlabaşı Toplum Merkezi ve
Sığınmacılar ve Göçmenler
Dayanışma Derneği
İstanbul Al Farah Çocuk ve
Aile Destek Merkezi işbirliği ile
Parlayan Çocuklar Kulübü
tarafından hazırlanmıştır."

Dergi içeriği izinsiz kullanılamaz.

ÜCRETSİZDİR.

Tarlabaşı Toplumunu Destekleme Derneği
Hesap Bilgileri

Garanti Bankası
Cumhuriyet Caddesi Taksim Şubesi
Şube Kodu: 772 Hesap No: 6299673
IBAN: TR03 0006 2000 7720 0006 2996 73

www.tarlabasasi.org Çukur Mahallesi Zerdanlı Sokak No: 9/Tarlabaşı-Beyoğlu-İstanbul / Tel: +90 212 297 23 08